

“Ik leef van kleur en licht: kleur is zoets als eten.”

Zij noemt zichzelf een kijker, gefascineerd door mensen en voorwerpen. Haar blik richt zij op wat mensen dragen, combinaties van kleuren en dessins maar ook hoe specerijen op een markt worden uitgesteld. Beelden, die zij jarenlang met zich meedraagt en onderdeel zijn van een innerlijk beeldarchief.

“In de natuur ben ik verveeld, maar in de stad voel ik me in mijn element, daar proef je de sfeer van mensen in straten en op pleinen. Uit mijn jeugd herinner ik mij bijvoorbeeld een beeld van Indiase vrouwen, gekleed in sari's, wachtend op de kade.” De ontwikkeling van dit waarnemingsvermogen werd al op jonge leeftijd gestimuleerd. Als dochter van een geoloog woonde zij tijdens haar jeugd in verschillende landen: geboren in Columbia, groeide zij op in Algerije, Australië en Brunei. In Nederland volgde zij zowel de middelbare school als de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten te Den Haag en kort daarna reisde zij af naar New York, waar zij ongeveer 15 jaar bleef wonen en werken.

Daar ontwierp zij een eigen modelijn, kreeg reputatie en leidde een bloeiend bedrijf. “Juist door iets te ontwerpen dat geproduceerd moest worden leerde ik de beperkingen kennen en vond daarin een uitdaging. Elke dag verdiepte ik mij opnieuw in kleuren en patronen en heb zo jarenlang onderzoek naar kleurontwikkeling en vormgeving kunnen doen. Omdat ontwerpen op dit niveau perfect moet zijn, voelden de restricties die ik aanvankelijk als een stimulans ervoer, na vele jaren als een belemmering. Door te schilderen als onafhankelijk kunstenaars kan ik nu de imperfectie toelaten en dat geeft zoveel meer vrijheid.”

Structuren en mathematische vormen zijn analytische kanten van haar werk die een bijdrage leveren aan de harmonie. Anne Mieke heeft het over “maten die prettig zijn en verhoudingen die kloppen.” Dit lijkt in tegenspraak te zijn met de intuïtieve houding en werkwijze van de kunstenaar, die zich opent voor het onverwachte. Zij vindt bijvoorbeeld inspiratie in het werk van de oude Zen schilders die vanuit een meditatieve houding werkten: “Ik streef altijd naar het beheersen van de spanning tussen intuïtie en toeval enerzijds en controle over het beeld anderzijds.” Wanneer zij aan een nieuw werk begint, concentreert zij zich op de beeldelementen kleur, textuur en vorm. Tijdens het werkproces kunnen door toeval en innerlijke impulsen combinaties ontstaan die onverwacht en verrassend zijn. Als voorbeeld toont zij een werk waarin een stukje papier voorkomt dat zij bij toeval in haar atelier vond : zij werd erdoor geïntrigeerd en puzzelde net zolang tot het als vanzelfsprekend bij het werk hoorde.

Omdat ze zich al zo lang bezig houdt met schilderen en ontwerpen, weet ze dat er sprake is van een specifieke individuele beeldtaal : patronen en kleurencombinaties die onderdeel van haar zijn en die zich telkens op een andere wijze manifesteren. Dat is mogelijk op het platte vlak, in kledingontwerpen, maar ook bij de inrichting van haar huis. Haar signatuur is onmiskenbaar aanwezig in die intrigerende contrasten en harmonieën van zeer uiteenlopende elementen. Door aandachtig kijken en vergelijken is er veel in haar schilderkunst te ontdekken en te beleven.

2 september 2004 – Ingrid van Santen (kunsthistoricus)